

Ἡ 25η Ἐπέτειος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΤΗΝ 7.2.2004 ἐκ. ἡμ., στὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμφάκου τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐτελέσθη βραδυνὴ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Στὴν Θεία Λειτουργία προεξῆρχε ὁ τιμώμενος Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν ἀκόμη μέρος οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ πολλοὶ Κληρικοί. Παρέστη μεγάλος ἀριθμὸς Μοναχῶν, Μοναζουσῶν καὶ λαϊκῶν πνευματικῶν του τέκνων, στὴν χαρμόσυνη καὶ ἰδιαιτέρας ἐκκλησιαστικῆς σημασίας αὐτῇ ἐόρτια καὶ κατανυκτικὴ Σύναξι προσευχῆς, κοινωνίας καὶ ἐνότητος ἐν τῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίσης, προσῆλθε στὴν Θεία Λειτουργία γιὰ νὰ τιμῆσι τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐκτίμησι καὶ τὶς εὐχῆς του καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμης, μὲ τὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο Ἀβράμη καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀναστάσιο Ἀραμπατζίδη.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ, ἐλήφθησαν εὐχετήρια ἀπὸ Κληρικούς καὶ πιστοὺς ἀκόμη καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τρία ἐκ τῶν ὁποίων, τὰ πλέον ἀντιπροσωπευτικά, ἀνεγνώσθησαν στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ δὲ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος ἐξεφώνησε τὸ ἐξῆς Λογύδριον, ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ πάντων τῶν παρισταμένων:

Προσφώνησις Ἀγάπης
ἐπὶ τῇ 25ῃ τῆς Ἀρχιερωσύνης
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ

«Ἐν Σταυρῷ καὶ Παραμυθία»

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας,
Πολυσέβαστε πνευματικέ μας Πατέρα:

Ἐπιτρέψατέ μας, τὴν ἱερὰ αὐτὴ στιγμή, σήμερα ποὺ συμπληρώνονται 25 ἔτη ἀπὸ τῆς χειροτονίας Σας εἰς Ἀρχιερέα, ἐπιτρέψατέ μας νὰ Σᾶς προσφέρουμε ὀλίγα ἄνθη.

Τὰ ἄνθη αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τὸν πνευματικὸ Ἀγρό, τὸν ὁποῖο ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ Σᾶς ἐνεπιστεύθη μὲ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο κατὰ τὸ ἱστορικὸ ἔτος 1979, στὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκου.

Τότε, ὁ Ἀγρὸς ἦταν μικρὸς, ὥστε νὰ σχηματίζεται ἡ ἐντύπωσις στὸν βιαστικὸ παρατηρητὴ, ὅτι τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο Σᾶς ἀνέμενε, δὲν ἦταν τόσο μεγάλο καὶ βαρὺ.

Ὅμως, ἡ Πρόνοια τοῦ Κυρίου μας διευρύνει ἀπὸ τότε συνεχῶς τὰ ὄρια αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου Ἀγροῦ καὶ ταυτοχρόνως αὐξάνει ὄχι μόνο τὰ ἄνθη, ἀλλὰ καὶ τὴν θαυμαστὴ ποικιλία τους.

Ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀφρική – τὸν Βορρᾶ καὶ τὸν Νότο· ἀπὸ τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Ἀμερική – τὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴν Δύσι, ἔχει σχηματισθῆ ἕνας τεράστιος ἀνθότοπος, «εἰς ὁσὴν εὐωδίας πνευματικῆς» ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Θείας Μεγαλωσύνης.

Ἐν τούτοις, ἂν καὶ μυροδόλος καὶ εὐωδιαστός, ὁ μεγάλος αὐτὸς Ἀγρὸς εἶναι σταυροειδής· καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια: εἶναι ὁ Σταυρὸς Σας.

Κατὰ τὴν μακρὰ αὐτὴν Διακονία Σας, πολυσέβαστε Μητροπολίτα μας, εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ εἴμεθα συνοδοιπόροι Σας· καὶ διεπιστώσαμε, ὅτι ἡ πορεία Σας ἦταν πράγματι, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, **ἐν Σταυρῷ καὶ Παραμυθία**.

Τις ὀδύνες, ἀπὸ τὴν ἐπίπονη καλλιέργεια τοῦ Ἀγροῦ Σας, ἐμετρίαζε ἡ παρηγορία ἀπὸ τὴν εὐωδία, τὴν ὁποία ἀνέδιδαν τὰ τόσο πολλὰ καὶ τόσο ποικίλα ἄνθη.

Βάλοσμο στὴν καρδιά Σας ἦταν πάντοτε ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐπιστροφή μᾶς ψυχῆς στὴν ἀγκάλῃ τοῦ εὐσπλαγχνου Πατέρα καὶ Θεοῦ μας...

Καὶ ἡ πορεία Σας συνεχίζεται **ἐν Σταυρῷ καὶ Παραμυθία**.

Ἡ ἀείμνητος Γερόντισσα Κυπριανὴ ἡ Δικαία, ἡ φωτεινὴ καὶ εὐωδιαστὴ Καθηγουμένη τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἕνα καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἄνθη τοῦ Ἀγροῦ Σας, ἀγαποῦσε ὑπέρομα ἀπὸ μικρῆ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Καί τῆς ἄρρεσε πολὺ νὰ ἐπαναλαμβάνη τὶς ἀκροτελεύτιες προτάσεις τῆς γνωστῆς Εὐχῆς πρὸ τῆς Θείας Μεταλήψεως:

«Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ· τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου».

Αὐτὴ ἡ «προσκόλλησις» στὸν Κύριο καὶ Θεό μας διὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων περιέκλειε ἀνέκαθεν τὰ ὁράματά Σας, τοὺς στόχους Σας, τὶς ἐλπίδες Σας: ἀπὸ τὸν Χριστό, μὲ τὸν Χριστό, γιὰ τὸν Χριστό· ἀλλά: μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Μᾶς ἐδιδάξατε, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὅτι ὅσο ἐγγίζουμε τὸν Θεό, τόσο ἐνούμεθα μὲ τὸν ἀδελφό μας· καὶ ὅσο πλησιάζουμε διὰ τῆς ἀγάπης τὸν ἀδελφό μας, τόσο πλησιάζουμε καὶ ἐνούμεθα μὲ τὸν Θεό.

Τελικά, ὁ σταυροειδῆς Ἄγρός Σας, τὰ μοσχοβόλα ἼΑνθη Σας, τὸ Μαρτύριο καὶ ἡ Παραμυθία Σας, τὸ «προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ» μαζὶ μὲ τὰ πνευματικὰ τέκνα Σας, ὅλα μαζὶ ἐνωμένα θαυμαστώσ: ἰδοὺ ὁ Παράδεισος!

«Καὶ ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἦν καὶ ἔσται, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν!».

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!

